

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2019, în propria cauză penală, de către inculpatul

Balan Ion XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță de la 11.08.2017 până la 17.04.2018;

Instanța de apel de la 11.05.2018 până la 20.06.2018;

Instanța de recurs de la 23.11.2018 până la 26.03.2019;

Instanța de apel de la 26.04.2019 până la 12.06.2019;

Instanța de recurs de la 10.10.2019 până la 18.02.2020.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 17 aprilie 2018, Ion Balan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 3 000 unități convenționale, echivalentul a 150 000 lei.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite lui I. Balan, a fost suspendată pe un termen de probațiune de 2 ani.

Cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 1 799,4 lei a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Ion Balan la data de 24.02.2017, aproximativ la ora 11:20, deținând funcția de administrator la SRL „BioxComerț”, aflându-se în biroul de serviciu al secretarului Consiliului municipal Chișinău, Valeriu Didencu, a promis ultimului bunuri și mijloace financiare, pentru a grăbi îndeplinirea acțiunilor în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, și anume pentru a include pe ordinea de zi a următoarei ședințe a CMC, proiectul de decizie cu privire la privatizarea terenului din str. XXXXX, de către beneficiarul SRL „BioxComerț”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul I. Balan, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare deoarece fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

În argumentarea apelului declarat s-au invocat următoarele:

-instanța a dat o apreciere greșită depozițiilor martorului V. Didenco, care a explicat că în atribuțiile secretarului nu intră includerea în ordinea de zi a ședințelor CMC a proiectelor de decizie;

-instanța nu a luat în considerare că conform legislației în vigoare secretarul CMC V. Didencu nu a avut în atribuțiile sale competența de a include în ordinea de zi a ședințelor consiliului a proiectelor de decizie, deoarece conform art. 18 alin. (1) al Legii nr.436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală, ședința consiliului se desfășoară conform ordinii de zi propuse de primar sau de consilierii care, în condițiile art. 16, au cerut convocarea lui;

- în speță instanța greșit a reținut că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal, se manifestă prin propunerea de către I. Balan a bunurilor și mijloacelor bănești unei persoane publice, și anume lui V. Didenco, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia;

- depozițiile martorului V. Corman nu au fost apreciate;

- cererea lui I. Balan de privatizare a terenului din str. XXXXX se afla spre examinare la specialistul V. Corman, iar la 24.02.2017 pe acest caz nu era pregătit proiect, or, dacă la acel moment nu exista așa proiect de hotărâre, atunci acesta nici nu putea fi inclus pe ordinea de zi a ședinței CMC, atât de V. Didencu cât și de alte persoane;

- chiar și în cazul în care s-ar presupune că I. Balan i-a promis lui V. Didencu careva remunerații ilicite, acțiunea care urma să o execute V. Didencu (invocată în rechizitoriu) nu ținea de atribuțiile acestuia de serviciu, iar în asemenea circumstanțe fapta dată nu poate fi calificată drept corupere activă, iar acțiunile lui I. Balan nu conțin elementele infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2018 apelul declarat a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a constatat că prima instanță, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei și concludentei, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, care se confirmă prin probele acumulate la dosar și cercetate în ședințele de

judecată, probe, care sunt pertinente, concludente, utile, veridice și coroborează între ele.

5. Împotriva hotărârilor pronunțate a declarat recurs ordinar inculpatul care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare argumentând următoarele: - probele prezentate de acuzare nu confirmă vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii incriminate; - depozițiile martorilor V. Didencu și V. Corman au fost eronat interpretate; - în urma interogării inculpatului și a martorului V. Didencu precum și a vizualizării înregistrării video s-a constatat că I. Balan nu i-a propus careva favoruri lui V. Didencu personal, ci doar a propus să transmită careva ajutor în formă de brichete pentru foc unor familii nevoiașe; - conform legislației în vigoare, secretarul CMC, V. Dedencu nu a avut în atribuțiile sale competența de a include în ordinea de zi a ședințelor consiliului a proiectelor de decizie, deoarece conform art.18 alin. (1) Legii nr.436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală, ședința consiliului se desfășoară conform ordinii de zi propuse de primar sau de consilierii care în condițiile art. 16, au cerut convocarea lui; - dacă remunerarea ilicită nu reprezintă contra echivalentul conduitei pe care persoana publică, sau cu funcție de răspundere, de demnitate publică se angajează să o aibă, cele comise nu vor întruni elementele componente de infracțiune prevăzute la art. 324 Cod penal; - infracțiunea de corupere activă există atunci când îndeplinirea ori neîndeplinirea, întârzierea îndeplinirii sau grăbirea îndeplinirii acțiunii pentru care coruptul pretinde, acceptă sau primește, extorcă remunerația ilicită face parte din sfera atribuțiilor de serviciu ale acestuia sau este contrară acestor atribuții.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 26 martie 2019, a fost admis recursul ordinar declarat de către inculpat, casată total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea celor pronunțate, instanța de recurs a indicat că hotărârea contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar decizia atacată prezintă neîndoielnic deficiențe sub aspectul motivării, ea nesatisfăcând cerințele stipulate în art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, or, partea motivată a deciziei este compusă doar din definiții teoretice preluate din literatura de specialitate, nefiind analizate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate în coraport cu acțiunile lui I. Balan precum și cu probele care se conțin în actele cauzei.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlătore erorile menționate, să tina seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să

verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală, argumentând-u-și clar concluziile în decizia adoptată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2019, apelul declarat de către inculpatul I. Balan a fost respins ca fiind nefondat cu menținerea sentinței fără modificări.

7.1. În motivarea deciziei pronunțate, instanța de apel a menționat că instanța de fond a dat o apreciere juridică corectă probelor administrate în respectiva cauză penală în conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4), 101 Cod procedură penală, verificând toate probele administrate sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel consideră că, instanța de fond corect a ajuns la concluzia de a încadra acțiunile inculpatului I. Balan în baza art. 325 alin. (1) Cod penal după semnele calificative „*Coruperea activă, manifestată prin promisiunea unei persoane publice de bunuri, sub formă de mijloace bănești și bunuri, ce nu i se cuvin pentru aceasta, pentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale*”.

Instanța de apel a menționat că, necătând la faptul că inculpatul nu recunoaște vina în cele incriminate, vinovăția acestuia este dovedită pe deplin de materiale și probele administrate în cadrul cercetării judecătorești și verificate în cadrul instanței de apel, și anume: declarațiile martorilor V. Didencu, V. Corman; conținutul discuției din 24.02.2017, ora 11:20 dintre V. Didencu și I. Balan, care a fost consemnată în procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație din 10.05.2017 (f.d. 131-133 vol. I); procesul-verbal din 08.06.2017 de cercetare a obiectelor/actelor ridicate de la E. Clapatiuc, șef Direcția documentare din cadrul Primăriei mun. Chișinău, conform procesului-verbal de ridicare din 25.05.2017 (f.d.115, vol.I); dosarul cu privire la proiectul de Decizie cu privire la privatizarea terenului beneficiar SRL "Biox-Comerț", care conține următoarele acte: Notă informativă nesemnată de S. Borozan (1 filă) (f.d.117, vol.I); lista comisiilor de specialitate a CMC, cărora le este remis pentru avizare proiectul de decizie cu privire la privatizarea terenului beneficiar SRL "Biox-Comerț" (1 filă). Este de menționat, că aceasta nu este avizată de nicio comisie de specialitate, lipsind în acest sens semnăturile și ștampilele aferente (f.d.118-119, vol.I); proiect de Decizie cu privire la privatizarea terenului beneficiar SRL SRL "Biox-Comerț" și Planul loturilor, potrivit cărora, pe verso se observă aplicare

semnăturile, N. Grozavu la 07.04.2017, V. Bogdan la 07.04.2017, V. Procopii la 17.11.2016 și B. Corman la 17.11.2016 (f.d.120-123, vol.I); declarație lui T. Bunduchi (f.d.124, vol.I); fișa de circulație și examinare a documentelor cu actele aferente, inclusiv conține cererea din 21.06.2016 a SRL "Biox-Comerț", potrivit căreia se solicită examinarea dosarului SRL "Biox-Comerț" pentru procurarea lotului de teren situat în mun. Chișinău (f.d.125-130, vol.I).

În cadrul ședinței în instanța de apel, procurorul a solicitat cercetarea suplimentară a următoarelor probe: copia procesului-verbal de audiere suplimentară a învinuitului V. Didencu (f.d. 113-114, vol. I); acte ce confirmă livrarea brichetelor ca act de binefacere și materialul cu privire la personalitatea inculpatului I. Balan (f.d. 145-154, vol. I).

Reieșind din cele relatate, instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a constatat că prin acțiunile sale inculpatul I. Balan a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, instanța de fond a argumentat deplin poziția adoptată, atât din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, cât și din punct de vedere a prevederilor legale.

Cu referire la componenta de infracțiune prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a subliniat că aceasta presupune existența următoarelor elemente constitutive:

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere activă constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acțiune, care se exprimă în mod alternativ următoarele trei modalități normative: 1) promisiunea unei persoane publice ori unei persoane publice străine, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 2) oferirea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 3) darea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin.

Promisiunea, în sensul respectivă, reprezintă făgăduiala, angajamentul pe care corupătorul și-l asumă față de eventualul corupt, de a-i transmite ultimului în viitor într-un termen determinat sau nedeterminat remunerația ilicită, dacă ultimul va acționa în sensul dorit de corupător. Promisiunea se poate realiza verbal, în scris sau în orice alt mod perceptibil pentru a ajunge la cunoștința destinatarului. De asemenea, promisiunea poate fi expresă sau implicită ori chiar aluzivă. Chiar dacă foloasele promise pot să nu fie determinate sub aspectul calității și cantității, promisiunea trebuie să fie serioasă și nu vagă sau imposibil de realizat. În cazul promisiunii, inițiativa provine de la corupător, constituind un act unilateral al acestuia.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 325 din Cod penal, îl formează relații sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică.

În acest sens, instanța de apel a respins alegațiile apelantului precum că, în speță instanța greșit a reținut că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal, se manifestă prin propunerea de către I. Balan a bunurilor și mijloacelor bănești unei persoane publice, și anume lui V. Didencu, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia. Or, în cazul promisiunii, inițiativa provine de la corupător, constituind un act unilateral al acestuia. De aceea, pentru aplicarea răspunderii în conformitate cu alin. (1) art. 325 Cod penal, nu contează dacă destinatarul promisiunii o acceptă sau o respinge. Astfel, infracțiunea prevăzută la art. 325 Cod penal este formală și se consumă odată cu săvârșirea acțiunii de promisiune, oferire (indiferent dacă persoana publică ori persoana publică străină nu se lasă coruptă și nu le acceptă ori nu a reușit să realizeze solicitarea) sau din momentul dării în întregime a remunerației ilicite. Infracțiunea de corupere activă există atunci când promiterea, oferirea remunerației ilicite se realizează înaintea îndeplinirii acțiunii cerute de corupător.

În cazul dat, în rezultatul vizualizării înregistrărilor audio/video efectuate în cadrul măsurilor speciale de investigație, în coraport cu declarațiile lui V. Didencu, promisiunea s-a realizat verbal în mod perceptibil „*Domn Didencu mie îmi zice I. Balan, am o rugămintă la dumneavoastră. Dosarul nostru cu un sector o trecut toate etapele și trebuie de pus la hotărâre. De asta și m-am uitat că nu-i pusă. Dați cumva să.. Uzinilor, 71, I. Balan, sau BioxComerț, T. Corman. Noi putem să ne uităm ceva, dacă aveți vreo familie care... că noi facem brichete și să ducem la niște oameni mai săraci acolo. Sau bani ne uităm, dacă putem, sau la prieteni sau cum. Sau eu știu, vreun alt mod*”, astfel încât a ajuns la cunoștința destinatarului V. Didencu, care la rândul său a refuzat remunerația ilicită propusă.

Mai mult, din conținutul procesului-verbal de audiere suplimentară a învinuitului din 15.06.2017, se confirmă acțiunile ilicite ale inculpatului I. Balan or, V. Didencu a recunoscut vina parțial și a menționat că „*I. Balan într-adevăr a fost la mine în biroul de serviciu și într-un limbaj deghizat încerca să mă convingă să accept propunerea acestuia formată din bunuri și mijloace bănești. Deoarece eu nu înțelegeam ce are acesta în vedere prin ajutarea cărorva familii nevoiașe sau prieteni, acesta cu text deschis mi-a propus bani fără a specifica cuantumul sumei. Imediat am contactat subalternă mea pentru a verifica existența unui asemenea proiect, care după verificări mi-a confirmat că nu a găsit proiectul de decizie menționat. Respectiv eu am respins oferta lui Balan Ion, fără a intra în detalii.*” (a se vedea f.d. 114 vol. I).

În aceeași ordine de idei, argumentele invocate de către inculpatul I. Balan în apelul declarat, precum că instanța a dat o apreciere greșită depozițiilor martorului V. Didencu, care a explicat că în atribuțiile secretarului nu intră includerea în ordinea de zi a ședințelor CMC a proiectelor de decizie, mai mult, instanța nu a luat în considerare că conform legislației în vigoare secretarul CMC V. Didencu nu a avut în atribuțiile sale competența de a include în ordinea de zi a ședințelor consiliului a proiectelor de decizie, deoarece conform art. 18 alin. (1) al Legii nr.436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală, ședința consiliului se desfășoară conform ordinii de zi propuse de primar sau de consilierii care, în condițiile art. 16 au cerut convocarea lui, iar depozițiile martorului V. Corman nu au fost apreciate. Or, martorul V. Corman, a declarat că personal a executat proiectul de decizie, respectiv, Domnul Didencu suna și întreba care este soarta dosarului lui I. Balan, permanent se lucra la el. Proiectul de decizie l-a înmănat la 12.05.2017, dosarul nu era pregătit nici atunci pentru a fi prezentat Consiliului, astfel la acel moment nu exista așa proiect de hotărâre, acesta nici nu putea fi inclus pe ordinea de zi a ședinței CMC, atât de V. Didencu cât și de alte persoane.

Declarațiile martorului V. Corman au fost confirmate și de către martorul V. Didenco care a explicat că solicitarea inculpatului a fost referitoare la soarta dosarului, să-și hotărască problema referitoare la privatizarea terenului pe lângă obiectivul existent. A explicat că elaborarea proiectului ține de Direcția Funciară, arhitectul-șef, Direcția Juridică și viceprimar. Materialele elaborate sunt prezentate aparatului de către Direcția Funciară pentru a fi examinate în Consiliu. Elaborarea ordinii de zi ține de competența primarului sau a consiliului, este examinată în Biroul permanent, secretariatul prezintă doar lista proiectelor existente.

În acest sens, instanța de apel a reținut că în pofida faptului că, V. Didenco i-a explicat că solicitarea sa nu ține de competența sa, inculpatul i-a propus pește, iar, el a refuzat oferta referitoare la pește și inculpatul a mers să clarifice problema la Direcția Funciară.

Mai mult, potrivit răspunsului reprezentantului Primăriei municipiului Chișinău, primarul general Nistor Grozavu, instanța de apel a conchis că, domnul V. Didencu a activat în funcția de secretar al Consiliului municipal Chișinău în perioada 22 ianuarie 2008 - 29 iunie 2017 în baza Deciziilor CMC nr.1/1 din 22 ianuarie 2008 „Cu privire la numirea dlui V. Didencu în funcția de secretar al Consiliului municipal Chișinău” și nr.6/1 din 29 iunie 2017 „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu prin demisie ale dlui V. Didencu, secretar al Consiliului municipal Chișinău”.

Atribuțiile secretarului Consiliului municipal Chișinău sunt stabilite expres în art. 39 al Legii nr.436 din 28 decembrie 2006 „Privind administrația publică locală” și

în Dispoziția Primarului general al municipiului Chișinău nr.64-dc din 28.02.2008 „Cu privire la atribuțiile conducerii Primăriei municipiului Chișinău și ale secretarului Consiliului municipal”. Totodată a confirmat că, la 24 februarie 2017 V. Didencu era în exercitarea atribuțiilor sale de funcție.

De asemenea, a punctat că, potrivit art. 37 alin. (1) al Legii nr.436 din 28 decembrie 2006 „Privind administrația publică locală”, „Secretarul consiliului local este și secretar al satului (comunei), orașului (municipiului)”, iar conform art.13 alin. (2) al Legii nr. 136 din 17 iunie 2016 „Privind statutul municipiului Chișinău”, „Secretarul îndeplinește și alte atribuții prevăzute de lege sau delegate/ încredințate de către consiliul municipal ori de către primarul general”, astfel nefiind exclusă posibilitatea delegării de către primarul general al unor asemenea atribuții secretarului (a se vede f.d. 22, vol. II).

Mai mult, potrivit Dispoziției Primăriei Municipiului Chișinău nr. 64-dc din 28 februarie 2008, atribuțiile secretarului Consiliului municipal Chișinău sunt: dirijarea lucrărilor de secretariat și este responsabil de legalitatea proiectelor de decizii prezentate spre aprobare Consiliului municipal Chișinău. Patronează activitatea: Direcției administrație publică locală, Direcției corespundență, petiții și audiență; Direcției administrative; Secției control; Serviciului municipal de arhivă Chișinău; Direcției tehnologii și sisteme informaționale (a se vedea f.d. 27-28, vol. II).

În acest sens, I. Balan s-a adresat la V. Didencu în vederea soluționării problemei sale, considerând că acestea țin nemijlocit de competența sa.

De asemenea, declarațiile martorului V. Didencu și V. Corman se confirmă și prin declarațiile martorului T. Bunduchi și procesul-verbal din 08.06.2017 de cercetare a obiectelor/actelor ridicate de la E. Clapatiuc, șef Direcția documentare din cadrul Primăriei mun. Chișinău, conform procesului- verbal de ridicare din 25.05.2017, cât și dosarul cu privire la proiectul de Decizie cu privire la privatizarea terenului, beneficiar SRL "Biox-Comerț", care conține nota informativă nesemnată de S. Borozan.

Totodată, potrivit listei comisiilor de specialitate a CMC, acestora le-a fost remis pentru avizare proiectul de decizie cu privire la privatizarea terenului, beneficiar SRL "Biox-Comerț" (1 filă). Este de menționat, că aceasta nu este avizată de nicio comisie de specialitate, lipsind în acest sens semnăturile și ștampilele aferente. Iar potrivit proiectului de Decizie cu privire la privatizarea terenului din str. Uzinelor 71, beneficiar SRL SRL "Biox-Comerț" + Planul loturilor, potrivit cărora, pe verso se observă aplicate semnăturile, N. Grozavu la 07.04.2017, V. Bogdan la 07.04.2017, V. Procopii la 17.11.2016 și B. Corman la 17.11.2016. Totodată, fișa de circulație și examinarea a documentelor cu actele aferente, inclusiv conține cererea din 21.06.2016 a

SRL "Biox-Comerț", potrivit căreia se solicită examinarea dosarului SRL "Biox-Comerț" pentru procurarea lotului de teren situat în mun. Chișinău, str. Uzinelor 71.

Latura obiectivă a infracțiunii se exprimă prin intenție directă, făptuitorul trebuie să cunoască că, remunerația ilicită, pe care o promite, oferă sau o dă unei persoane publice sau unei persoane publice străine, nu se cuvin, ci reprezintă contra echivalentul pentru a-l determina să acționeze în interesul său sau al persoanelor pe care le reprezintă.

Infracțiunea de corupere activă se săvârșește numai cu intenție directă, făptuitorul trebuie să cunoască că remunerația ilicită, pe care o promite, oferă sau o dă unei persoane publice sau unei persoane publice străine, nu se cuvin, ci reprezintă contra echivalentul pentru a-l determina să acționeze în interesul său sau al persoanelor pe care le reprezintă.

Analizând conținutul discuției din 24.02.2017, ora 11:20 dintre V. Didencu și I. Balan, instanța de apel a constatat că, intenția directă a inculpatului de a corupe un funcționar public în cazul de față V. Didenco - secretarul consiliului municipal Chișinău în scopul urgentării îndeplinirii unei acțiuni în atribuțiile sale funcționale în opinia inculpatului și anume pentru includerea în ordinea de zi a consiliului municipal a chestiunii privind privatizarea terenului aferent, inculpatul a oferit bunuri inclusiv bani în acest sens.

Totodată, instanța de apel a stabilit că inculpatul a comis infracțiunea imputată în scopul de a obține avantaje, și anume, de a include pe ordinea de zi a următoarei ședințe a CMC, proiectul de decizie cu privire la privatizarea terenului din str. Uzinelor 71, beneficiar SRL „Biox-Comerț”.

Instanța de apel a respins ca fiind nefondate argumentele părții apărării referitor la faptul că învinuirea adusă inculpatului, nu este întemeiată, or, atât ordonanța de învinuire cât și rechizitoriul corespund rigorilor prevederilor art. 281, 296 Cod de procedură penală și art. 6 din CEDO: care prevede că orice persoană acuzată de o infracțiune are ca minimum dreptul să fie informată în cel mai scurt timp, într-o limbă pe care o înțelege și de o manieră detaliată asupra naturii și cauzei acuzării împotriva sa.

Astfel, argumentele invocate de către inculpat și avocatul inculpatului în ceea ce privește că cele invocate de procuror nu corespund stării de fapt, și organul de cercetare penală a ignorat prevederile legale obligatorii prin faptul că nu au fost prezentate probe concludente și pertinente în vederea demonstrării vinovăției inculpatului, instanța de apel a conchis că nu sunt plauzibile și poartă caracter declarativ.

Totodată, instanța de apel a subliniat că, instanța de judecată a ținut cont, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului, de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală, și anume: de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de personalitatea celui vinovat, de condițiile de viață a lui, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Așadar, din materialele cauzei penale instanța de apel a constatat că, inculpatul a comis o infracțiune care se clasifică conform art. 16 ca fiind gravă, se caracterizează pozitiv, nu a împiedicat desfășurarea acțiunilor procesuale efectuate în privința cazului dat, astfel prima instanță corect, legal și întemeiat a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă cu suspendare, pedeapsă pe care o consideră echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

8. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar inculpatul, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei decizii prin care acesta să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În motivarea celor solicitate, recurentul susține dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, indicând că condamnarea acestuia este bazată doar pe presupuneri.

De asemenea, menționează că din declarațiile acestuia care vin în coroborare cu înregistrările video se confirmă faptul că ultimul nu i-a propus lui V. Didencu careva foloase, ci doar ajutor pentru familii nevoiașe sub formă de brichete pentru foc.

Totodată, remarcă că în atribuțiile lui V. Didencu nu intrau de a include pe ordinea de zi CMC careva proiecte de decizii, iar acuzarea pe parcursul întregului proces penal nu a prezentat careva probe ce ar demonstra că ultimului i-au fost delegate atribuții suplimentare.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, or, în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Instanța de recurs remarcă că, examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația inculpatului.

Potrivit textului recursului, inculpatul invocă ca temeiul de casare a deciziei instanței de apel pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când hotărârea atacată nu

cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar.

Verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că, acestea nu coroborează cu materialele cauzei și sunt invocate neîntemeiat de titular, reieșind din raționamentele ce urmează.

Autorul recursului consideră că, instanța de apel eronat l-a condamnat, recunoscându-l vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal

Astfel, Colegiul penal atestă că, instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate, motivându-și decizia în acest sens în corespundere cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de apel și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Art. 6 din Convenția europeană cu privire la drepturile omului, impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO Perez c. Franței*).

Analizând motivele indicate în textul recursului, Colegiul penal sesizează că, de fapt, recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele inferioare, considerând că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că faptele incriminate în actul de învinuire a fost comis de către acesta.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că, procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept.

Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare.

De asemenea, instanța de recurs ordinar respinge ca neîntemeiate alegațiile inculpatului precum că, instanța de apel urma să ia în calcul ca veridice declarațiile acestuia în coroborare cu înregistrările video anexate la cauză. Or, Colegiul penal califică această poziție drept una declarativă, care duce la eschivarea inculpatului de la răspundere penală, deoarece instanța de apel în pct. 7.1. din prezenta decizie, dă un răspuns clar și analiză amplă tuturor circumstanțelor de fapt și de drept în respectiva cauză penală.

În această ordine de idei, instanța de recurs ordinar susține poziția instanței de apel care corect a respins ca fiind neîntemeiat apelul declarat de către inculpat, motivându-și poziția în acest sens sub aspectul garanțiilor unui proces echitabil în sensul art. 6 al Convenției Europene a drepturilor omului.

Ca urmare, Colegiul penal conchide că, temeiurile indicate de către inculpat nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către inculpatul Balan Ion XXXXX, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2019, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **04 martie 2020**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan